

Mijnheer de voorzitter, beste collega's, geachte leden van de regering,

De minister-president stelde hier gisteren terecht dat Brussel zich in al zijn diversiteit moet bevestigen als hoofdstad van het samenleven.

Ik denk de Brusselaar dat op zondag heeft gedaan.

Vlaams Belang = 0 zetels!

Partij Islam = 0 zetels!

Ook de aangekondigde doorbraak van N-VA, die in Brussel blijkbaar wordt aangevoerd vanuit Lubbeek en Brasschaat bleef helemaal uit. In sommige gemeenten gaat N-VA er zelfs op achteruit. De polarisering van Francken heeft hier duidelijk zijn effect gemist. Tot zijn eigen frustratie blijkbaar, als ik zijn haatdragende tweets over Molenbeek gisteren las.

Dat maakt mij bijzonder trots op mijn medeBrusselaars. Mijn stad heeft zich weer eens heerlijk eigenzinnig getoond. In tijden van Brexit, Trump en Salvini kiest de Brusselaar voor een ruk naar links. Tegen haat en uitsluiting, voor tolerantie en solidariteit.

De Brusselaars omarmen ook de nieuwe stedelijkheid. Met meer plaats voor zachte weggebruikers in het verkeer, met meer groen en ruimte in de stad, met

meer en kwalitatieve betaalbare woningen, en met meer cohesie en samenleven. Kortom, een Brussel van en voor iedereen.

Dat brengt mij bij de beleidsverklaring van de minister-president. Deze regering heeft een mooi parcours gereden. En ze heeft daarbij de vinger aan de pols. Ook in de verwezenlijkingen uit het regeerakkoord kan men de geest van deze nieuwe stedelijkheid terugvinden.

De Brusselaars beginnen de gevolgen van dit beleid te ervaren en stemmen duidelijk voor meer... of zelfs veel meer van dat.

Er zijn deze legislatuur duidelijk enkele bakens verzet, fundamenten waarop de volgende regering verder kan bouwen. Ik denk aan de invoering van de LEZ (iets wat de vorige regering naliet ondanks het regeerakkoord), aan de stadsvernieuwingsprojecten, de jeugdgarantie, de praktijktesten, de fiets-ostrades (in aanbouw) op de Kleine Ring, de groeiende investeringen in het openbaar vervoer, de sociale kinderbijslag, ...

Het gaat dus de goede richting uit. Oude recepten zoals autostrades in plaats van aangename stadsboulevards, of parkings in plaats van parken en pleinen scoren niet bij de bevolking en moeten letterlijk en figuurlijk plaats ruimen.

Laten we dus geen energie meer verspillen aan achterhoedegevechten en belemmeringspolitiek, maar ons concentreren op de problemen en uitdagingen die nog op de plank liggen.

Op huisvesting bijvoorbeeld. De wooncrisis is ver van opgelost. Ondanks de stevige budgettaire inspanningen van deze regering is er op het gebied van de sociale woningbouw eigenlijk te weinig gebeurd. Het gaat veel te traag. Nochtans toont Citydev dat het wel kan, maar dan voor middenklasse woningen. Ook daar moeten we weg van de achterhoedegevechten en belemmeringspolitiek. Want ook dat lees ik in de verkiezingsuitslag. In een woonplan kan je niet wonen, in een wachtlijst al zeker niet. Ik denk dus dat de volgende legislatuur in het teken moet staan van betaalbaar wonen voor iedereen.

Tot slot. Deze legislatuur is nog niet ten einde, er rest ons nog een half jaar. De minister-president vermeldde in zijn beleidsverklaring enkele mooie projecten die de regering de komende maanden nog wil realiseren. U kan daarvoor natuurlijk op onze steun rekenen.

Maar U bent daarbij wel een belangrijk project vergeten te vermelden. Vast een vergetelheid, maar erg belangrijk voor ons, staat u mij dus toe de regering daaraan te herinneren.

Dit halfroond heeft op 1 december unaniem een resolutie aangenomen met de vraag om voor de zomer van 2018aan het parlement een nieuwe ordonnantie voor te leggen inzake de openbaarheid van bestuur. Deze ordonnantie moet het sluitstuk vormen van de vele maatregelen die het parlement en de regering al hebben genomen in het kader van goed bestuur. Artikel 33 van de grondwet garandeert het principe van de openbaarheid van bestuursdocumenten. Maar in de praktijk blijft dit vaak dode letter. De huidige ordonnantie die dit moet regelen is feitelijk tandoeloes en biedt onvoldoende garanties aan burgers zodat zij ook daadwerkelijk inzage kunnen krijgen. Waarom is dit zo belangrijk? Transparantie werkt preventief. Het voorkomt schandalen. Wanneer bestuurders weten dat er over hun schouder wordt meegekeken, dat hun beslissingen door de oppositie en door het brede publiek worden nagelezen zullen zij automatisch correcter en kwalitatiever te werk gaan. Dat zal ook aanpassingen vragen in de bestuurscultuur. Zo niet, tegen wil en dank toe leiden.

De toegang tot bestuur documenten biedt ook mogelijkheden tot een grotere mate van democratie en actieve betrokkenheid van de burger.

We zijn ondertussen herfst, of minstens in de nazomer, dus ik zou wel graag willen weten wanneer we deze ordonnantie dan wel mogen verwachten?

Want ook een modern en transparant bestuur is iets waar vele Brusselse kiezers zondag hebben om gevraagd.

Ik vertrouw er dus op dat deze regering, volgens afspraak, snel met een ontwerp naar het Parlement komt.

Collega's, voorzitter, mijnheer de minister-president,

We hebben het geluk te wonen in een open, progressieve stad. De kiezer heeft dit vorige zondag nog eens bevestigd. De kiezer verwacht van ons dat we een beleid voeren dat hij of zij verdient. Deze regering heeft de voorbije 4 jaar een dergelijk beleid gevoerd en wil enkele belangrijke projecten afronden tegen mei. De sp.a-fractie geeft hiervoor het vertrouwen aan deze ploeg.